

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת ט' תמוז התשפ"ה			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
19:32	20:23	21:21	
19:31	20:22	21:18	ת"א
19:35	20:26	21:22	חיפה
19:31	20:22	21:17	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

שאלו
לחכם:
את מי
תאהב
יותר
אחיד או
חברד?
וענה:
אינני
אוהב אחי
עד
שיהיה
חברי

ומי שאינו מתבונן בהנהגת העולם חושב, כי הגורמים שהתחדשו הם שישנו את הדברים ממצבם הקודם, והם שהפכו אותם למצבם החדש. אך לאמתו של דבר הגורמים מצד עצמם חלשים מדי, ואין בהם כוח לשנות את הדברים או להחליף את מצבם, והכל מתהווה רק בכוח גורם הבורא יתברך שנגזרה בתחלת הבריאה, והיא שמוציאה את הדברים אל הפועל, כמו שאנו רואים, שגרעין חיטה אחד מסוגל להצמיח שלש מאות שבולים, וכל שיבולת עשויה להכיל שלשים גרעינים.
נמצא שגרעין אחד היה הגורם להתהוות קרוב לעשרת אלפים גרעינים. והאם מישוהו יתעלם מהעובדה כי אין בכוחו של גרעין בודד להצמיח כמות זו. וכן הוא גם אצל שאר הגרעינים שזרעים ונוטעים אותם. ואותו דבר אנו רואים גם אצל התהוות האדם ושאר בעלי החיים, וכן אצל דג הגדול שנוצר מביצת הדג, על אף קטנותה.

נר ששבת -
נר שהודלק עוד בערב החג. במוצאי יום הכיפורים, בהבדלה, יש לברך על הנר, ולשם כך יש ליטול אש מנר שדלק במשך כל היום.

רבי אברהם פי"ש זצ"ל סיפר, כי פעם בעת אשר עבר ליד חדרו של הרה"ק רבי אהרן מבלעזא זצ"ל (לאחר פטירתו) הבחין כי החדר לא מטופל כפי שהיה בחייו ומני אז החל הוא לתחוק את החדר הקדוש של הרבי משל הרבי חי ממש, והיה מנקה ומסדר את החדר בקביעות.
לא אחת מספר גבאי "בעלזא" ראינו את רבי אברהם השוכן בחדרו של הרבי מבעלזא בפיטוטי ידיים ורגליים ובוכה על כלל ישראל.

אין יום לחשבון נפש רגע ברגעו נתבע האדם לשלם כל חובותיו לעצמו

כי חוסר צניעות בפרהסיא וברשות הרבים - גורר בעקבותיו חילול ה' נורא ואיום מלבד עצם חומר עניין חוסר הצניעות כשלעצמו.

נוצר היום מצב רח"ל, שיש גויים - להבדיל - מתנהגים יותר בצניעות מאשר אצל אחינו בני ישראל, והרי זה חילול ה' נורא שהעם הנבחר ירוד ומחולל כבודו בין הגויים!!

אין עושה כבריאות ולא נעימות הלב כמו טוב הלב

שאיפת חייו של הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל היתה להרביץ תורה לתלמידים. בזה ראה את יעודו בחיים ולא הסכים לוותר כל על בשום אופן.

מעשה שאירע בשנת תשכ"ח. תלמידי השיעור שלו **אידגו נסיעה** לנתניה לשבוע ימים מטעם וועד הישיבות כדי לנפוש ולאגור כוח ללימוד התורה.

שאל רבי בן ציון: "כולם נוסעים?" ענה אחד התלמידים כי הוא נשאר מסיבה כלשהי. אמר לו רבי בן ציון: "**אם אחד נשאר**" אני בא ללמד כרגיל!! ואכן במשך שבוע ימים מידי יום ביומו הגיע כרגיל ולימד תלמיד אחד במשך למעלה משלוש שעות כל יום, סוגיות קשות במסכת יבמות.

לע"נ רחל (רש"א) אלבו בת קלרה ואליהו

דבוק היה רבי יהודה ל"און זצ"ל בה' יתברך לאין שיעור בגודל בטחונו ודבקו בבורא לא היה מסיח דעתו לרגע מיוצר כל עד כי מספרים שעוד בימי נעוריו היה פונה להקב"ה על כל דבר קטן וגדול ומשיח את בקשתו כדבר בן אל אביו וכפי שהעיד בעצמו כי בכל דבר אשר פנה לאביו שבשמים **תמיד היה נענה.**

למד כל מה שאתה יכול מטעויות של אחרים לא תספיק בעצמך את כולם...

ילד בכיתה ג' ישב בשולחנו בזמן שהמורה לימד. פתאום, ללא התראה מוקדמת ובלי שיבין איך זה קרה לו, הופיעה שלולית קטנה בקדמת המכנסיים שלו. ליבו של הילד **צנח בקרבו**. הוא ממש לא הצליח להבין איך זה קרה. הרי זה מעולם לא קרה קודם. הוא ידע שברגע שהילדים יגלו זאת הם לא יפסיקו **לצחוק עליו** הילד הרגיש איום ונורא. הוא הניח את ראשו והתפלל: בבקשה אלוקים, זהו מצב חירום. אני צריך עזרה ועכשיו! בעוד חמש דקות ישמע הצלצול ואז ... הילד הרים את ראשו. והנה ילד מהכיתה **נושא כוס מים** הולך לקראתו.

הילד פנה אל הילד, כאילו מעד ושפך את המים שבכוסו ישר על הילד. הילד העמיד פנים שהוא כועס אבל בלב אמר: תודה אלוקים שהצלת אותי, תודה רבה. עכשיו, במקום שהילד יהיה נושא צחוקם של כל ילדי הכיתה, הוא הפך לנושא אהדתם. המורה דאג להשיג לו מכנסיים והילדים סייעו לו לנקות את המים מהספרים והמחברות שלו. אבל הלעג שהיה צריך להיות מופנה אליו הופנה עתה אל הילד ששפך את המים.

אמנם הוא נסה לעזור ולנקות את המים אך הילדים נזפו בו ואמרו: כבר עשית **מספיק נזק**, תלך מכאן. בסוף היום, כשהילד חיכה ליד תחנת האוטובוס, פסע הילד לכיוון שלו ולחש לו: אתה שפכת את המים בכוונה, נכון? הילד השיב לו **בלחישא** גם אני פעם הרטבתי ככה את מכנסי,

הלואי שתמיד אלוקים יעזור לנו להבחין בהזדמנויות שניתן לעזור לאחרים. כמה צריך להיזהר בכבודו של השני לכל יפגע (העורך)

נקודה למחשבה

**אין
הענקת
שארין
עימה
קבלה**

**ואין
קבלה
שארין
עימה
מעשה**

**הענקת
במקביל**

שהבועות בה' שמח בכל
דבר שה' מסבב אליו,
גם אם הוא **נגד טבעו**
מפני שהוא בוטח באלוהים
שיעשה לו רק את מה
שהוא טוב עבורו בכל
ענייניו, כמו שעושה האם
הרחמניה לבנה, שרוחצת
וחותלת אותו וקושרת
אותו, ומשחררת אותו
מקשריו, על כרחו, כמו
שאמר דוד המלך עליו
השלום אם לא שויתי
ודוממתי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי.

**הימנע בכל
מחיר מלשקוע
בדיכאון.**

**הוא שורש לכל
מחלה ומכאוב**

סעודת סיום -

סעודת מצווה בסיום
לימוד. נוהגים
לעשות סעודה זו
בסיום מסכת גמרא
או סדר משניות.
סעודה זו מוגדרת
כסעודת מצווה

"המלמד... כאילו ילדו" קיים כ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג-רבי
יקותיאל יהודה הלברשטאם זצ"ל את מאמרם של חז"ל "כל המלמד בן
חברו תורה כאילו ילדו". הוא היה נוהג בהם מנהג אבא רחמימאי בילדיו כ"נשר
על גוזליו". ו"כאשר ישא האומן את היונק" ממש. בבקרים היה הולך האדמו"ר
בעצמו אל חדרי הפנימיה להעיר את תלמידיו מן השינה וליתול את ידיהם כדת.

כפי שהעידו תלמידיו (בישיבת "שארית הפליטה") הרי בכל התקופה שהייתה
הישיבה בפערנו ואלד **לא הניח לאף אחד** מהם לשרתו או לשמש אותו,
אפילו שימוש כלשהו. מלבד זאת היה מעורה בכל הבעיות והנושאים שהטרידו
כל תלמיד בפני עצמו. הצעירים פתחו סוגר ליבם והשיחו בפניו את כל
דאגותיהם כבנים לאביהם. הוא השתדל בכל כוחו לבוא לעזרת התלמיד היתום
ולפעול לרווחתו בכל העניינים. **העניק לו את חסותו** ופרש עליו כנפי
חמלתו, עד אשר הביאו אל חוף מבטחים- כשנמצא עבורו זיווג הגון. או- אז
היה הרבי משים עצמו "שושבין" להכניסו לחופה ולרקוד בחתונתו ריקודי-
מצוה, כאילו היה אביו מולידו וסייע בידו להקים **בית נאמן בישראל**.

הפלא ופלא היה רבי **יוסף**

וולטר זצ"ל אומר בהתפעלות
רבי **יהודה מוצפי** שליט"א גם
אם נשב כל הלילה ונדבר אודותיו
לא נסיים לא אחת היה לן בביתו
אולם לא הסכים בשום אופן
לישון על מיטה אלא היה
יושב ולומד עד כי היה מתנמנם
על ספרו ואילו ידיו על השולחן
הייתי מתחנן ומבקש רבי יוסף
תישן על מיטה אך הוא סרב
בתוקף עד כי היו פעמים אשר
הכרחתי
ממש לישן על מיטה לפחות לזמן
מועט מפני דאגתי לבריאותו.

מיד חטף הספר
ועשה תנועות משונות

**האוהב באמת נאהב
באשר הוא אוהב**

טיפש מגיע לצניחה הראשונה
בקורס צחינה חופשית, מסביר
המפקד לחיילים: "אתם קופצים,
סופרים עד 10 ופותחים את
המצנח. אם הוא לא נפתח- תפתחו
את המצנח הרזרבי. כשתגיעו
לקרקע- יחכה לכם טנדר שיחזיר
אתכם לבסיס."

הכורדי קופץ ומנסה לפתוח את
המצנח והוא לא נפתח, הוא מנסה
עם הרזרבי וגם הוא לא נפתח. הוא
מסתובב לחבר שליידו ואומר לו:

**"כמו שזה נראה גם לא
יחכה לנו טנדר למטה..."**

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"
הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

משולחן גבוה

י'אזוב וישני תולעת'

**מספרים על אחד שאמר, שלפיכך יכולים בני-אדם לשלוט על
הבהמות, שכן אם יש לנו הזכות לאכול את בשן הרי ודאי שזכאים
אנו לשלוט עליהן בחייהן.**

אמר לו חכם אחר: אם-כן הרי עריכות התולעים לשלוט על האדם,
שכן אחרי מותו הן אוכלות את בשרו.

לפיכך אומר הכתוב, שיקח הטמא איזוב המרמז על שפלות' - ישפיל
עצמו כאיזוב - כי עליו לזכור שישני תולעת' -

שהוא השני לתולעת, כלומר שהתולעת קודמת לו, כיון שהיא אוכלת
אותו, ובמה איפוא יוכל להתגאות.

מעשה בסבא מנובהרדוק שהלך בשוק של ליטא ושמע מוכרת

בגדים הכועסת כעס גדול על לקוחותה, מה קרה? הלקוחה נכנסה
לחנות ובקשה בגד מסוויים, בעלת החנות הציעה לפניה כמה בגדים
והללו לא מוצאו הן בעיניה, וכך בקשה עוד דוגמאות ועוד בגדים עד
שכל החנות נהפכה לבלאגן גדול ויצאה האשה בלי לקנות כלום. כך
גברה חמתה של בעלת החנות לכעס גדול. באותו רגע נכנסה לחנות
קונה אחרת, ומיד חמת בעלת החנות שככה ונהפכו כל פנים לקבלה
בסבר פנים יפות ובשמחה רבה.

איך אדם מתגבר על כעס עצום להיות מיד עליז ושםח ביותר?
אלא משום שברור לה שאם היא תישאר בכעסה ולא תהיה שםחה
היא תפסיד את הלקוחה החדשה. כשברור הדבר משתנים מיד!!!
כשברור לאדם מציאותו בעולמו הסינוי יעשה מיד לעשות את כל
רצון ה' וחובת האדם בעולמו, על אף כל הקשיים והניסיונות
קם וממשיך להיתגבר.

שבת שלום לכל בית ישראל

שני גרגירי חול הולכים
במדבר, גרגירי חול אחד אומר
לשני: **"נראה לי שעוקבים
אחרינו"**

*****

קמץ אחד נופל מהחלון. תוך
כדי שהוא נופל, הוא צועק
לאשתו: "רוחמה, אל תכניי
צהוריים!!"
אוכלים ברמב"ם."

מידת הכרת הטוב הנה הוא
כליל המעלות מי שיש לו המעלה
של **הכרת הטוב** אינו
מתחשב עם כוונת הנותן כל כך,
וכן אינו מסתכל במה שהשיג
ממנו אם זה הוא שלו לגמרי או
של זולתו רק הלא השיג על ידו
טובה,

וזה נותן לו להיות
מכיר תמיד הטובה אשר
קבל על ידו.

**בואו והצטרפו
לרשימת תפוצה**
hamaor.net@gmail.com

**האגירה - אות מובהק
לדלותו הרוחנית של
האדם.** הוא אוגר בחומר את
שהוא חסר ברוח

הגאון הצדיק רבי **יהודה סגל** זצ"ל היה מספר כי
פגש פעם ברבי **יהודה ליאון** זצ"ל מגיע מביתו
של האדמו"ר הקדוש רבי **משה מרדכי**
בידרמן מעלוב זצ"ל ואמר לי אז הרב יהודה
ליאון שוחחנו ארוכות על עניינים גבוהים והיתה
לי תועלת גדולה.

**בנשף מסכות
מגלים בני
האדם את**

**פרצופם
האמיתי**

אנחנו נמצאים כיום בתקופה בה יש בכל יום כל-כך הרבה אסונות רחמנא
ליצלן, כמו שלא היה מעולם באף תקופה. איננו יודעים את דרכי ה' יתברך,
איננו יכולים להורות באצבע ולומר כי אסון זה - פקד את עמנו **בגלל**
חטא זה או אחר, אולם בודאי עלינו לחשוש פן נפרעים מאיתנו מן
השמים על **פריצת גדרי הצניעות** אשר התפתחה בימינו!
ועלינו לדעת כי הקלקול נוגע לכל אחד ואחד מאיתנו, שכן את המכה והעונש
- מקבל כל אחד ואחד מן הכלל!! כאשר עושה האדם מצוה אחת - יכול הוא
להכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, ומאידך על ידי עבירה
אחת - יכול הוא להכריע את כל העולם לכף חובה, והרי זה כמו במלחמה -
שגורלו של הכלל כולו תלוי בכל אחד מן הפרטים!!
ובודאי יכול וצריך כל אחד להתחזק בכל עניין

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה,
ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, נחם חיים אוחנה בן חנינה, יחיאל בן לוליה,
נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס,
ניאל בן מלכה, דוד בן איוה, מרים בת זוהרה, חכם יהודה בן חנה פתיאל, הרב אלעזר בן שמחה,
יחזקאל ושמאל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגינה,
שלום בן אורה מורי, הרב יורם אבגיל, ישראל בן שמחה סגן, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה,
רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה,
יעקב בן שרה בריסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מין הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**